



**REPUBLIKA E KOSOVËS**

REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA SUPREME E KOSOVËS**

VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

---

**AC-I-16-0096**

:

**U pravnoj stvari**

**M. Ž**, iz Čaglavice, kojeg zastupa **advokat M. V**, Priština

**Tužilac/žalilac**

**Protiv**

**M "R"**, Priština zastupljeno od strane Kosovske Agencije za Privatizaciju (KAP), Ul."Agim Ramadani" br.23, Priština

**Tužena**

Žalbeno veće Posebne Komore Vrhovnog Suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku Agenciju za Privatizaciju (PKVS), sastavljeno od, Ilmi Bajrami, predsedavajući sudija, sudije Sabri Halili i Mr.sc. Sahit Sylejmani članova veća, rešavajući po žalbi tužioca podnete protiv Presude Specijalnog Veća PKVS SCC-11-0169 od 25 marta 2016 godine, na održanog ročišta za donošenje odluke dana 6 februar 2020, donosi sledeće,

## **R E Š E N J E**

- 1. Žalba žalioaca odbija se kao neosnovana.**
- 2. Potvrđuje Presuda Specijalnog Veća PKVS, SCC-11-0169 od 25 marta 2016.**
- 3. Žalilac je obavezan da plati sudsku taksu u iznosu od 100€ na ime troškova u postupku po žalbi**

### **Proceduralne okolnosti i činjenično stanje**

Dana 20. juna 2011. godine, tužilac M. Ž preko svog ovlašćenog zastupnika podneo je žalbu PKVSK radi utvrđivanja svojine koja se odnosi na katastarske parcele: broj **1411** na mesto zvano P" u površini od 0,52,22 ha, br.**1395** mesto zvano „P“, njiva u površini 0,36,12 ha i br. **767** mesto zvano „R“, u površini od 36,67 ha, koje se vode po posedovnom listu br. br. 271, odnosno 11 Gračanica, na ime njegovog pokojnog dede M. D, bivši iz Čaglavice. Tužilac u svojoj tužbi navodi da je SO-e Priština, Rešenjem o Arondaciji br. 4/63 od 24.01.1964., istom je oduzeta gore navedene nepokretnosti pod pritiskom i nasiljem. Stoga tužilac predlaže Sudu da usvoji tužbeni zahtev i tužiocu prizna pravo svojine nad spornom nepokretnom imovinom kao naslednika pokojnog M. D bivši iz Čaglavice i da istom omogući upis u katastarske knjige, da naloži Zavodu za Geodeziju / Službi za Katastar da izvrši ispravke, da izbriše trenutno stanje i upise novo stanje u katastarskom aparatu.

Dana 9. septembra 2011, KAP podnosi PKVSK odgovor na tužbu. KAP je u odgovoru na tužbi navodi da tužilac u tužbi nije predočio uverljive činjenice koje bi potkrepile njegove tvrdnje u tužbi. Nadalje, KAP tvrdi da u tužbi uopšte se ne pominje pravni osnov na kojem bi tužilac zasnovao svoj tužbeni zahtev. Stoga je KAP predložila Sudu da odbije tužbeni zahtev tužioca kao neosnovan na zakonu.

Dana 12. juna 2014. godine, ovlašćeni zastupnik tužioca podneo je odgovor u odbranu tužbe, gde isti ponavlja ranije navode iznete u tužbi.

Dana 7. avgusta 2014. godine, Specijalno Veće PKVS-a održao ročište o saslušanju u vezi tužbe. Na ovom ročištu, od tužioca je zatraženo da u roku od dvadeset (20) dana podnese Sudu Rešenje o raspravljanju zaostavštine, tužilac nije ispunio ovu obavezu po zahtevu Suda.

Dana 25. marta 2016. godine, Specijalno Veće PKVS-a, Rešenjem SCC-11-0169, odbilo je zahtev tužioca kao neosnovan. Specijalno Veće je obrazložilo da je na ročištu održano 7. avgusta 2014. godine, Predsedavajući sudija, nakon što je na raspravi utvrdio prisustvo parničnih stranaka, utvrdio da prisutne strane nemaju aktivnu legitimitet, shodno tome sud je istima dao rok od dvadeset (20) dana da rasprave pitanje zaostavštine, isti nisu ispunili obavezu prema sudu. Međutim, od 07. avgusta 2014. godine do danas, tužilac Sudu nije dostavio rešenje o raspravljanju zaostavštine, što znači da nije ispunio obavezu prema Sudu. Stoga Sud u ovoj pravnoj stvari koji je predmet razmatranja i na osnovu gore navedenih razloga i po službenoj dužnosti, tužbu tužioca odbije kao neprihvatljivu.

Specijalno Veće je utvrdilo da nedostatak aktivne zakonskog legitimiteta vodi na odbacivanju tužbe u bilo kojoj fazi postupka, jer predstavlja apsolutni negativni uslov za dalje vođenje postupak. Tužilac je poučen da, zbog odbacivanja tužbe, on još uvek ima pravo da ponovi podnošenje tužbe shodno

članu 28 Zakona br. 04 / L-033, zajedno sa rešenjem o raspravljanju zaostavštine zbog aktivne pravnog legitimiteta.

Dana 28. aprila 2016. godine, PKVSK tužilac poštom dostavlja jednu blagovremenu žalbu protiv Rešenja Specijalnog Veća PKVS-a SCC-11-0169 od 25. marta 2016. godine, po svim osnovama žalbe sa zahtevom da Apelaciono Veće njegovu žalbu usvoji kao osnovanu, da izmeni žalbenu Presudu i da se njegova žalba usvoji kao osnovana. Dalje, u žalbi tužilac navodi da je izreka presude u suprotnosti sa obrazloženjem i protivna sadržaju spisa predmeta. Tužilac dalje tvrdi da nije tačna konstatacija Specijalnog Veća da navodno nije u postupku dokazana aktivna legitimitet tužioca, jer je sud imao sledeća dokumenta, izvod iz matične knjige rođenih, izvod umrlih za njegovog oca, iz kojeg se vidi ime njegovog oca. Tužilac dalje u svojoj žalbi navodi da je pokojni M. D bio legitimni vlasnik svih spornih parcela, dok je sud poverio samo jednom dopisu KAP, o čemu se jasno zna kako se postupa sa imovinom stanovništva Kosova, zloupotrebljavajući sve to. Tužilac dalje tvrdi, da je tačna činjenica, kada je sud od njega zahtevao da se raspravlja zaostavština pred nadležnim sudom ili kod notara, a zatim da se predoči Rešenje o zaostavštini, potvrđujući njegovo pravo na nasleđivanje prethodnika, sada pokojnog M. D nad navedenim nepokretnostima. Tužilac dalje tvrdi da je u zakonskom roku podneo zahtev za donošenje Rešenja o raspravljanju zaostavštine, sud uopšte nije razmatrao ovaj prezentirani dopis. Dalje on ističe i smatra da iz obrazloženja pobijane Presudu ne može da se svati šta je prvostepeni sud u stvari presudio. Tužilac tvrdi da u ovom slučaju može da se izvrši analiza izvedenih dokaza, tako da proizilazi da činjenično stanje nije tačno utvrđeno. Tužilac dalje tvrdi da je pobijana Presuda takođe u suprotnosti sa relevantnim odredbama Zakona br. 2004/3 protiv diskriminacije, jer smatra da su sudu pružene dovoljno dokaza i informacija u vezi sa njegovim zahtevom za utvrđivanje prava svojine nad predmetnom imovinom tužioca.

Dana 22. novembra 2019, KAP dostavlja jedan podnesak PKVS-a koji se odnosi na odgovor na žalbu žalioaca. U ovom podnesku, KAP u celosti osporava žalbene navode tužioca i u potpunosti podržava pobijanu Presudu Specijalnog Veća, smatrajući pravičnim i zasnovanim na zakonu. U nastavku KAP tvrdi da pitanje aktivnog legitimiteta zbog svog značaja u postupku, shodno zakonu to se razmatra po službenoj dužnosti od strane samog suda. Nadalje, KAP navodi da je sud posebnim zahtevom tražio od tužioca, dodatne dokaze i Rešenje o nasleđivanju, a tužilac nije poštovao ovaj zahtev. KAP takođe tvrdi da je tužena SP „R“ (M R) od stane ovog suda je konstatovano kao subjekat koji uopšte ne postoji i koji nije nigde zaveden u katastarskim knjigama, stoga ne može da bude stranka u postupku u svojstvu tužene. KAP u svom odgovoru na tužbu, navodi da je arondacija, u skladu sa Rešenjem o Arondaciji, obavljeno sa bivšim vlasnikom parcela, i to sa punom voljom, isti je na osnovu ovog postupka dobio 00.06, 00 ha, i više. KAP takođe tvrdi da navodi tužioca o zastrašivanju, ucenjivanju ili navodnom nasilju ne stoje, već je suprotno njegovim navodima. KAP tvrdi da se u ovom slučaju radi o presuđenom slučaju, jer je o predmetu odlučeno i konačnom odlukom organa za likvidaciju. Iz tih razloga, KAP traži od Žalbenog Veća da odbije žalbu tužioca kao neosnovanu i da žalbeno Rešenje Specijalnog Veća potvrdi kao pravednu i zasnovanu na zakonu.

### **Pravno obrazloženje**

Žalba tužioca se odbija kao neosnovana.

Na osnovu člana 69.1 Zakona Republike Kosovo br. 06/L-086 u Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, Žalbeno veće je donelo odluku da ne održi usmeni deo postupka.

### **Meritum žalbe i ocena Žalbenog veća**

Žalbeno Rešenje Specijalnog Veća je tačna u rezultatima i u pravnom obrazloženju, pa kao takva treba da se potvrdi.

U slučaju jednog zahteva (tužbe) koji se odnosi na prava na nasleđeno imovinu, Sud treba po službenoj dužnosti da razmotri da li su svi naslednici obuhvaćeni. Rešenje o Nasleđivanju je jedini dokument kojim se dokazuje položaj naslednika, tako da od tužioca treba zahtevati odmah čim se pojavi bilo koji oblik sumnje da nisu svi naslednici obuhvaćeni u ovom slučaju kao tužioci. Ako Rešenje o Nasleđivanju nije predočeno u razumnom roku, tužbu treba odbaciti kao neprihvatljivu.

U slučajevima kada u početku nema sumnje o situaciji nasleđivanja, pitanje aktivnog legitimiteta, kao jedno pitanje zasluga verovatno neće da se pojavi kasnije. Za one slučajeve kada se radi o tužbi koja je prihvaćena, i aktivna legitimnost podnosioca ipak je osporena, aktivna legitimnost mora odmah da se razmatra, iz razloga da ne bi se izgubilo vreme i zbog svih izvornih dokaza koji idu u prilog tužioca da isti može da bude nosilac prava za koje on tvrdi. Ako ne može da bude nosilac prava, za koje on tvrdi, onda što je pre moguće tužbu treba odbiti kao neosnovanu.

U ovom predmetu, Žalbeno veće primećuje da tužilac nije rešio pitanje nasledstva. Tužilac je svoju imovinsku tužbu podneo u ovom sudu 20. juna 2011. godine, ali Rešenje o Nasleđivanju nije priložilo tužbi, i pored toga što je sam u tužbi naveo da su sporne nepokretnosti pre arondacije bile na ime njegovog predaka M. D, i da navedenu imovinu on zahteva po osnovu nasledstva.

Na raspravi o saslušanju održane 7. avgusta 2014. godine, predsedavajući veća je vrlo jasno postavio pitanje regulisanja aktivnog legitimiteta tužioca. Tužilac čak i na ovoj raspravi nije mogao da predoči Rešenje o nasleđivanju, osim što je samo tvrdio da ima izvoda iz matičnih knjiga rođenih iz kojeg se

može utvrditi da je on njegov prethodni nasljednik. Od 7. avgusta 2014. kada je održano rasprava o saslušanju, tužilac je vrlo dobro znao da sud od njega traži Rešenje o nasljeđivanju radi regulisanja statusa aktivnog legitimiteta u postupku, koje je također osporen i od strane KAP na raspravi. Tužilac nije postupio i nakon ove sednice o saslušanju, kada je od njega zahtevano da dostavi ovaj dokumenat, isti nije preduzeo ni jedan korak kako bi regulisao svoj aktivni legitimitet u postupku da bi Sudu prezentirao Rešenje o nasljeđivanju, i pored toga što je on dobro znao da treba da predoči ovaj dokumenat. Više od 2 godine, od dana održavanja sednice o saslušanju, što je bilo dovoljno da tužilac prezentira ovaj dokument n sudu, Specijalno Veće s pravom odbacuje tužbu tužioca kao neprihvatljivu ,posto tužila nije dostavio Rešenje o nasljeđivanju radi regulisanja njegove aktivne legitimnosti u postupku koji osporava KAP.

Žalbeno veće primećuje da tužilac i u postupku po žalbi nije predočio Rešenje o nasljeđivanju, i pored toga što on vrlo jasno je znao da po ovom pravnom osnovu, njegova tužba je odbijene kao neprihvatljiva. Rešenje o nasljeđivanju je jedini je dokument iz člana 171.1 u vezi sa članom 178.1 Zakona o Vanparničnom postupku, na osnovu kojeg može da se potvrdi broj zakonitih nasljednika koji mogu imati pravo svojine na spornu imovinu.

Tačna je činjenica da je tužilac u postupku pred prvostepenim sudom podneo izvode iz matične knjige rođenih i izvod iz knjige umrlih, ali takvim dokumentima ne može da se dokaze legitimitet tužioca u postupku.

Na osnovu gore navedenih razloga, žalba tužioca je odbijena kao neosnovana, pobijana Presuda Specijalnog Veća PKVSK potvrđuje kao zakonita i na zakonu zasnovana .

Sa gore navedenog i na osnovu člana 9.10 ZPK odlučeno se kao u izreci.

**Sudska taksa:**

Žalilac je dužan da plati sudsku taksu za postupak po žalbi u iznosu od 100€, ovu taksu isti nije platio jer nije postupio po opomeni za plaćanje sudske takse, opomenu koju je odbio da primi 14. juna 2016. godine.

Ilmi Bajrami, Predsedavajući sudija